

Listával vagy anélkül

VISSZHANG - LXIII. évfolyam, 4. szám, 2019. január 25.

Az ÉS január 11-i számában Kozák Márton hosszasan érvel a választás fontossága és azon a közös listás indulás mellett. Az előbbivel egyetértek, az utóbbival nem (feltétlenül).

Valóban fontos lenne bemutatni, hogy Magyarországon normális választási szabályok mellett a Fidesznek vagy az ellenzéknek van-e többsége. De ezen túlmenő jelentősége annak nincs, hogy a Fidesz 10 vagy 12 képviselőt küldhet a 21 magyar képviselői helyre, a Néppárt általános szereplése dönti el, hogy mennyire van szüksége ezen képviselőkre a parlamenti többség megszerzéséhez. A közös lista mellett felsorolt érvek:

- Kíméletes lehetőség az ellenzéki pártok mindegyikével elégedetlen polgároknak a Fidesz elutasítására – ha mindegyikkel elégedetlen, de a Fidesszel még inkább, akkor valamelyiket beikszeli, viszont ha csak egyiket-másikat nem szereti, akkor ez kíméletlen kényszer mégis az általuk dominált listára szavazni.
- Így minden töredékszavazat hasznosul – ez igaz, és ellenkező esetben ez mandátumnyereséget is szerezhet a Fidesznek, amit egy MSZP- vagy Jobbik-vezetésű közös listára elvből nem szavazók választási részvétele bőven pótolhat.
- Minden párt megtarthatja az identitását – ez inkább a külön indulás mellett szóló érv.
- Nem közös kormányzás a tét, nem kell közös program – ez igaz, de nem érv a külön indulás ellen.
- Nem kell tekintettel lenni a kormányzóképessegre – lásd az előzőt.
- És a legfontosabb érv: mivel az ellenzéki pártok vonzereje kisebb az Orbán-rezsim taszítóerejénél, egy méltányosan összeállított lista minden pártnak jobb. Ha tényleg ez lenne a helyzet, akkor nagy a baj, és akkor miért próbálunk az országról félrevezetően szebb képet festeni? És a legutóbbi közvélemény-kutatások tükrében, a javasolt listafeltöltési sorrend tényleg minden pártnak jobb?

Persze, valóban lehetne méltányos megoldást találni a közös listára, amellyel tényleg azt hangsúlyoznánk az ellenzék, hogy nem egyik vagy másik párt akar azon az oldalon a legnagyobb lenni, és a többi párttól azt elvárni, hogy automatikusan beálljanak mögé. A listát a középpárti jelölteknek kellene vezetni, mert ezzel megkönnyítenék az MSZP-t vagy a Jobbikat utáló polgárok helyzetét a szavazásnál. És ha még azt is el lehetne érni, hogy az elkerülhetetlen 1 fős különbségeknél nagyobbak ne legyenek a megválasztott képviselők számában, ez már a Kánaán lenne, hiszen ez mutatná igazán a pártok önértékéről való lemondást a közös cél érdekében, ez jelentené a legnagyobb vonzerőt az EU-s szavazásra egyébként sem nagyon hajlamos polgárok körében.

De mivel a Kánaántól messze járunk, ne rontsuk tovább a hátralévő idő hangulatát a közös listáról való illúzióromboló alkudozással, ki melyik listahelyhez ragaszkodik, kinek melyik javaslat miért nem megfelelő, ne növeljük az otthon maradók amúgy is népes táborát.